

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1936-1937		N° 381	
		SEANCE du 11 juin 1937	VERGADERING van 11 Juni 1937
		Zittingsjaar 1936-1937	

PROPOSITION DE LOI

portant modification de l'article 28 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 28 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus stipule ce qui suit : « A défaut d'éléments » probants fournis, soit par les intéressés, soit par l'administration, les bénéfices imposables en vertu du 1° du § 1er de l'article 25 sont déterminés, pour chaque redevable, eu égard aux bénéfices normaux de redevables similaires et en tenant compte, suivant le cas, du capital investi, du chiffre d'affaires, du nombre d'ouvriers, de la force motrice utilisée, de la valeur locative des terres exploitées, ainsi que de tous autres renseignements utiles. L'administration peut, à cet effet, arrêter, d'accord avec les groupements professionnels intéressés, des bases forfaitaires de taxation.

« Un arrêté royal détermine, eu égard aux éléments susindiqués, le minimum des bénéfices imposables dans le chef des firmes étrangères opérant en Belgique. »

Il appert que dans la pratique cette disposition s'est révélée insuffisante, car l'administration la considère trop souvent comme une concession faite sur le principe de l'imposition des revenus réels et, faute d'accord avec les groupements professionnels, elle fixe d'office les revenus, base de taxation.

Il est certain, d'autre part, que la grande majorité des exploitants agricoles et autres travailleurs indépendants, n'ayant pas recours à l'une ou l'autre forme de société, ne peuvent fournir à l'administration, faute de comptabilité jugée probante, les éléments nécessaires à une taxation professionnelle individuelle.

La taxation forfaitaire constitue en outre la seule défense réelle des contribuables travaillant pour compte propre. En effet, à défaut de barème ou de base générale de taxation, le contribuable est tenu à la déclaration de ses revenus, déclaration que le contrôleur des contributions peut ne pas admettre sans devoir justifier de son attitude. L'accord ne se faisant pas entre le contrôleur et le contribuable, le litige est déféré à une commission fiscale, présidée par le contrôleur et dont l'organisation et le fonction-

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 28 van de samengeschatte wetten op de inkomstenbelastingen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Bij artikel 28 van de samengeschatte wetten op de inkomstenbelastingen, wordt bepaald hetgeen volgt : « Bij » gebrek aan bewijskrachtige gegevens, geleverd hetzij » door de belanghebbenden, hetzij door het beheer, worden » de krachtens n° 1° van § 1 van artikel 25 belastbare winsten voor elken belastingplichtige bepaald naar de normale winsten van soortgelijke belastingplichtigen en » met inachtneming, volgens het geval, van het aangewende kapitaal, van den omzet, van het aantal werklieden, van de benuttigde drijfkracht, van de huurwaarde der in bedrijf genomen gronden, alsmede van alle andere nuttige inlichtingen. Het beheer kan te dien einde, in overleg met de betrokken bedrijfsgroeperingen, forfaitaire grondslagen van aanslag vaststellen.

« Een Koninklijk besluit bepaalt, met inachtneming van bovengemelde gegevens, het minimum der winsten belastbaar ten laste van de vreemde firma's welke in België werkzaam zijn. »

Uit de praktijk is die bepaling onvoldoende gebleken, daar zij maar al te vaak door het bestuur wordt beschouwd als een toegeving wat betreft het beginsel van de belasting der wezenlijke inkomsten, en bij gebrek aan overeenkomst met de bedrijfsgroeperingen, worden door dit bestuur de inkomsten welke ten grondslag liggen van de taxering, ambtshalve bepaald.

Anderzijds, is het een vaststaand feit, dat de groote meerderheid van de landbouwexploitanten en andere onafhankelijke arbeiders, die geen toevlucht nemen tot den eenen of anderen vorm van vereeniging, zoo zij geen bewijskrachtige boekhouding bezitten, aan het bestuur de noodige gegevens niet kunnen verschaffen voor een individueele bedrijfntaxering.

De forfaitaire aanslag geldt daarenboven als het eenig verweermiddel van de belastingplichtigen die voor eigen rekening werken. Bij gebrek aan barema of algemeen grondslag van aanslag, is de belastingplichtige genoopt zijn aangifte van inkomsten te doen, aangifte welke het den contrôleur vrijstaat niet te aanvaarden, zonder zijn houding te moeten verantwoorden. Wanneer geen overeenkomst wordt bereikt tusschen den contrôleur en den belastingplichtige, dan wordt het geschil gebracht voor een fis-

nement sont tels qu'ils ne garantissent pas le contribuable contre une imposition exagérée (art. 55 des lois coordonnées).

Certes, l'article 66 des lois coordonnées donne aux contribuables la faculté d'en appeler contre la décision du directeur des contributions devant la Cour d'Appel, mais les frais de cette procédure sont prohibitifs pour la plupart des contribuables.

La fixation forfaitaire des revenus professionnels, facultative aujourd'hui, mais devenant la règle, il sera indispensable de recourir à des commissions d'arbitrage, chargées de statuer en dernier ressort en cas de non-accord entre les travailleurs indépendants, ou leurs délégués, et l'administration.

kale commissie, voorgezeten door den contrôleur, en waarvan de inrichting en de werking zich dusdanig voordoen, dat zij den belastingplichtige niet vrijwaren voor een overdreven aanslag (art. 55 van de samengeschakelde wetten).

Weliswaar, wordt, bij artikel 66 van de samengeschakelde wetten, aan de belastingplichtigen de bevoegdheid verleend tegen de beslissing van den directeur der belastingen in beroep te komen bij het Hof van Beroep, doch de kosten van dergelijke procedure zijn voor het meerendeel van de belastingplichtigen veel te hoog.

Eens dat de forfaitaire vaststelling van de bedrijfsinkomsten, welke thans facultatief geschiedt, als algemeenen regel zal gelden, zal het onmisbaar zijn een toevlucht te nemen tot scheidsrechterlijke commissiën, gelast in laatsten aanleg uitspraak te doen, zoo er geen akkoord wordt bereikt tusschen de zelfstandige arbeiders of hun afgevaardigden en het beheer.

Jean MERGET.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Le second alinéa de l'article 28 des lois coordonnées par arrêté royal du 12 septembre 1936 sur les revenus, est remplacé par la disposition suivante : « Sur la demande des groupements professionnels intéressés, l'administration se mettra en relation avec eux aux fins de fixer, de commun accord, des bases forfaitaires de taxation. »

ART. 2.

Le même article 28 est complété par les dispositions suivantes : « Si l'accord ne se fait pas, soit entre les directions provinciales des contributions et les délégués des contribuables, soit avec l'administration centrale des contributions, qui estimerait ne pouvoir ratifier les accords intervenus entre les directeurs provinciaux et les organisations professionnelles, les bases forfaitaires de taxation seront fixées par une commission d'arbitrage.

» Le Ministre des Finances, le Ministre qui a l'activité professionnelle, objet du litige, dans ses attributions, et les groupements professionnels désigneront chacun un nombre égal de membres de la commission. La présidence de celle-ci sera assumée par un délégué du Ministre des Finances.

» Les décisions de la commission seront motivées et notifiées à l'administration des contributions et aux groupements professionnels. »

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

De tweede alinea van artikel 28 der bij Koninklijk besluit van 12 September 1936 samengeschakelde wetten op de inkomstenbelastingen wordt door de volgende bepalingen vervangen : « Op aanvraag van de betrokken bedrijfsgroeperingen, stelt het bestuur zich met haar in betrekking om, bij gemeen overleg, forfaitaire grondslagen van aanslag vast te stellen. »

ART. 2.

Hetzelfde artikel 28 wordt aangevuld door de volgende bepalingen : « Wordt er geen akkoord bereikt, hetzij tusschen de provinciale besturen van belastingen en de afgevaardigden der belastingplichtigen, hetzij met het hoofdbestuur der belastingen dat van oordeel mocht zijn de tusschen de provinciale bestuurders en de bedrijfsinrichtingen bedongen akkoorden niet te kunnen goedkeuren, dan zullen de forfaitaire grondslagen van aanslag door een scheidsrechterlijke commissie worden bepaald.

» De Minister van Financiën, de Minister die de beroepsbedrijvigheid, voorwerp van het geschil, in zijn bevoegdheid heeft, en de bedrijfsgroeperingen benoemen elk een gelijk aantal leden van de commissie. Het voorzitterschap daarvan wordt door een afgevaardigde van den Minister van Financiën waargenomen.

» De beslissingen van de commissie worden gemotiveerd en aan het bestuur der belastingen en aan de bedrijfs-groepering beteekend. »

Jean MERGET,
G. DEBERSÉ,
Louis DELVAUX,
J. STEPS.